

Hvem er vi?

Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse (Kirkens Ja og Nej)

Er en bevægelse i den danske folkekirke, som er overbevist om, at kirkens og troens ressourcer findes i det, som Gud har åbenbaret os, og som er givet os gennem Bibelen og vor kirkes bekendelse.

Her har vi det klare løfte og vidnesbyrd om, at Gud skænker os frelsen ved tro på Jesus Kristus.

At leve i denne tro og kalde mennesker til den tro er den opgave, kirken skal tjene her hos os og alle steder. For at kirken kan udføre denne opgave, har Kristus udrustet den med Guds ord i forkyndelse og sjælesorg og med de hellige sakramenter, dåb og nadver.

Kirken har stor frihed i bestræbelserne for at nå mennesker der, hvor de er. Men velsignelsen – for kirken selv og for dem, den vil nå – ligger i, at den forvalter sin opgave trofast og i troskab mod Guds erklærede vilje og hensigt.

Bibelen og kirkens bekendelse er og har altid været de selvfølgeligelige og uomgængelige kilder til denne tjeneste.

Men i dag bliver Bibelen og bekendelsen ofte sat til side i kirkens virksomhed såvel i ord som i handling, og kirken er under hastig forandring bort fra sit ærinde og grundlag. Derfor er det mere nødvendigt end nogen sinde at kalde til – ja: kirkelig samling om Bibel og bekendelse.

Se i øvrigt skriftet Kirkens Ja og Nej på vor hjemmeside www.ksbb.dk/udgiv/jaognej

Erik H. Bennetzen
Pastor, formand

Konvent for Kirke og Theologi

Har til formål at fremme afholdelse af theologiske konventer og udgivelse af theologisk litteratur samt at støtte projekter på Bibelens og Bekendelsens grund, som det kommer til udtryk i skrifterne "Kirkens Ja og Nej" (1964) og "Hvad den danske Kirke står for" (1965).

Hartvig Wagner
Pastor emer. Formand

Frelse fra hvad? ... Fortabelse!

Frelse fra fortabelse

Vid er den port, og bred er den vej, der fører til fortabelse, og der er mange, der går ind ad den.

Matt. 7,13

For nu mange år siden udtalte en af tidens såkaldte kulturpersonligheder sig i radioen om frelse. "Frelses fra hvad?" spurgte han. Han kunne ikke se, at der var noget at frelles fra. Han levede tilsyneladende uden at tænke dybt over tilværelsen og dermed ansvarsløs i en dennesidig verden. Skønt han selv godt kunne dømme og fordømme andre, kunne han åbenbart ikke se, at han selv som ansvarligt menneske skulle dømmes og kendes skyldig.

Ja, her bestiller vi mennesker ikke andet i hele vort liv end at bedømme og fordømme andre. Hvordan kan vi så tro, at vi ikke

er ansvarlige for vort liv i dets totalitet, at vi ikke selv er skyldige og skal dømmes.

Denne kulturpersonlighed havde åbenbart ikke noget at frelles fra. Samme holdning truer hele den gamle kristenhed.

Men når ordet frelse ikke længere giver mening, er enhver tale om Gud meningsløs. Så er Gud overflødig, og Jesus Kristus har levet forgæves. For når der ingen skyld er, er der ikke noget at forsone, hvorfor Jesu død på korset er en meningsløs tragedie som så meget andet i historien.

Derfor er det et faretruende signal, der gives, når selv kirkens præster ikke er klar over, at det er fortabelsen, vi skal frelles fra. Man kan ikke uden at vrøvle tale om frelse uden samtidig at tale om fortabelse. En frelse, der ikke kan fortages, er ikke nogen frelse.

Forside: Dommedagsscene i Vinderslev Kirke. Frelsens lilje og fortabelses sværd udgår af Kristi mund. Th. Johannes Døber som symbol på dem, der fortages under lovens dom. Tv. Jomfru Maria som symbol på dem, der frelles ved tro på den korsfæstede og opstandne Kristus.

Fortabelse af hvad? ... Frelse!

Fortabelse af frelse

Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den.

Matt. 7,14.

Mange danske præster kan godt tale om frelse uden at nævne, hvad man skal frelles fra. Navnet Jesus betyder "Gud frelser", men hvad frelser han fra? Der er også mange danske præster, der aldrig taler om fortabelse, skønt de godt kan tale om frelse. Fortabelse er ved at blive et tabuord i kirken. Men hvis frelsen aldrig kan fortages, hvad er den så værd?

Man glemmer, at når der ikke er nogen fortabelse, er der heller ikke nogen frelse, som man kan fortage. Frelse og fortabelse er sådan forbundne, at det ene ikke kan tænkes uden det andet. Tankeløsheden breder sig. "Alles frelse" er et udtryk, som er ved at blive almindeligt. Men det er et forvrøvlet udtryk, fordi det ikke har sin modsætning. Hvis alle frelles, hvad så? Så behøver vi ikke alene ikke at gøre noget, men vi kan slet ikke forstå udtrykket. Det er tankeløst og tomt. Det er

ved sin modsætning, at ordene får betydning. For eksempel er ordet "god" kun forståeligt, når der er noget, som er dårligt. Kun som fortabte kan vi frelles!

Således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortages, men have evigt liv. Johs. 3,16.

Dette skriftsted kaldes den lille Bibel, fordi det i koncentreret form udtrykker det centrale indhold i Bibelen: Guds kærlighed, Jesus Kristus, der frelser fra fortabelse. Der sker ingen fornyelse i kirken, før vi tager dette skriftsted alvorligt og selv lever efter det.

